

“Discipelschap is als tarwegraan: het moet in de aarde vallen en sterven, maar als het sterft, brengt het vrucht voort.”

Thema-interview Arjan Baan

Sinds 2006 is hij directeur van Heart Cry, een stichting die zich richt op geestelijke verdieping en de bewustmaking van de noodzaak van opwekking. Daarnaast ontwikkelde hij de Bijbelstudiemethode ‘Geestelijk groei’. Bewogen met jongeren spreekt hij regelmatig op avonden door het hele land. Het thema discipelschap is hem op het hart gebonden. Onlangs richtte hij Discipelschap Bijbelschool Filadelfia op. Daarom spraken we over het thema discipelschap met Arjan Baan, kandidaat binnen de Protestantse Kerk in Nederland en evangelist.

Als we het woord discipelschap laten vallen, wat is dan het eerste wat in uw gedachten naar boven komt?

‘Het eerste wat bij mij naar boven komt, is dat het betekent dat Jezus Heer (Kurios) van ons leven geworden is. Discipelschap is verbonden met in het Woord blijven, zoals we dat kunnen lezen in Johannes 8 vers 31, waar het blijven in het Woord direct wordt verbonden met discipelschap. Mijn punt is dat op dit ogenblik veel jongeren wel weten dat ze Jezus nodig hebben als Zaligmaker, maar dat ze tegelijkertijd onvoldoende helder hebben dat Jezus volgen gehoorzaamheid betekent. Ze willen om het zo te zeggen wel een brandverzekering om uit de hel te blijven, maar zijn er onvoldoende van doordrongen dat zij ook het kruis moeten opnemen (Mat. 16:24,25). Opmerkelijk is dat Jezus niet zegt dat we het kruis opgelegd krijgen (zoals vaak de gedachte is), maar dat Jezus zegt dat we het dagelijks moeten opnemen. Het is dus iedere dag weer een keuze. Of je ontloopt het kruis of je neemt op je, hetgeen betekent dat je bereid bent om te sterven aan je ik-gerichte leven. *‘Niet mijn wil, maar Uw wil geschiede.’*

Er wordt nogal eens een verschil gemaakt tussen geloven en discipelschap, is dat mogelijk?

‘Dat is mijns inziens onmogelijk. Dat zou betekenen dat wanneer je tot geloof komt en Jezus aanneemt als Redder en Zaligmaker, je Hem nog niet als Heer van je leven hebt aangenomen. De Amerikaanse theoloog John MacArthur wijst deze gedachte in felle bewoordingen af in zijn boek ‘Het Evangelie van Jezus’. Wanneer ik nadenk over discipelschap, denk ik dat het betekent dat Jezus Heer is van je leven en dat je Hem daarom ook volledig heerschappij en gezag verleent in je leven. Dat betekent dat je je leven door Hem laat besturen en bereid bent om Hem na te volgen en te gehoorzamen in alles. In Mattheüs 28 vers 19 staat letterlijk *‘Ga dan heen en maak al de volken tot Mijn discipelen.’* Dit laatste woord is in de Statenvertaling echter vertaald met onderwijzen. De grote opdracht is niet om bekeerlingen, maar om discipelen te maken. In de praktijk blijkt er wel een verschil te zijn tussen iemand die pas tot wedergeboorte is gekomen en iemand die al wat langer met de Heere wandelt (Hebr. 5:12-14). Het is niet zozeer de vraag of we geloven dat we geloven, maar of we in gehoorzaamheid, als een discipel, achter Jezus aangaan.’

Wat is het geheim van navolging?

‘In de kern van de zaak moeten we met elkaar het geheim ontdekken dat het in de verhouding van Heer en slaaf, Meester en leerling gaat om een liefdevolle Vader-kindrelatie. De verhouding tussen Christus en de gelovigen is immers een intieme liefdesverhouding. Wanneer er geen liefde tot de Leraar is, zou je Hem dan graag navolgen? In 1 Korinthe 1 vers 9 worden we opgeroepen tot ‘gemeenschap’ met de Zoon. Het Griekse woord ‘koinonia’ werd in de toenmalige wereld ook gebruikt om een vader-kindrelatie aan te duiden. Die relatie is gebaseerd op onderling vertrouwen, liefde, afhankelijkheid, intimiteit en een gezonde wederzijdse communicatie. Deze aspecten zijn het geheim van navolging. We moeten bij discipelschap oppassen voor wetticisme en krampachtigheid en niet vergeten dat het ultieme geheim ‘liefde’ is (1 Joh.4:19). Bij navolging gaat het om zien op Jezus (Hebr. 12:1-2) en het blijven in Hem (Joh. 15:5).’

Navolging van Christus geeft vruchten - waaraan kunnen we dat zien?

‘God verlangt ernaar dat wij wandelen zoals Jezus op aarde gewandeld heeft (1 Joh. 2:6). Mijn grote zorg is dat wij niet meer willen weten dat Christus’ leven ook daadwerkelijk ons leven behoort te worden (Gal. 4:19). Als we alleen in Christus heilig zijn, maar van binnen allerlei onreinheid en onheiligheid koesteren, zijn we ten diepste een witgepleisterd graf (Mat. 23:27). Het doel van discipelschap is dat de leer en het leven van de Leraar ook de leer en het leven van de leerling wordt, zoals dat staat in Mattheüs 10 vers 24 en 25. Als we straks voor Christus staan zal de grote vraag zijn of we de wil van de Vader hebben gedaan (Mat. 7:21). Navolging en vrucht dragen heeft niets te maken met veel dóén of veel activiteiten ondernemen. God verkiest gemeenschap boven activiteiten. Hij wil liever dat wij gemeenschap met Hem hebben, zodat wij de hartklop

Arjan Baan

en de wil van de Vader verstaan. Daar komen vruchten uit voort. We kunnen dat zien aan de buitenkant. De Heere Jezus maakt ons immers duidelijk dat we aan de vruchten de boom kunnen herkennen (Mat. 7:16-20). Uiteindelijk zal de vrucht van de Geest, zoals die genoemd wordt in Galaten 5 vers 22, al meer zichtbaar worden in ons leven, namelijk liefde, blijdschap, vreugde, vrede, lankmoedigheid, goedertierenheid, zachtmoedigheid en zelfbeheersing.’

Jezus zegt: ‘Een ieder die niet zijn kruis draagt en achter Mij aankomt, die kan mijn discipel niet zijn.’ Is navolging werkelijk zo radicaal?

‘Ja... navolging is zeker radicaal. Dat heeft te maken met de essentie van het kruis en opstanding. Het doel van kruis en opstanding is dat Christus zichtbaar wordt in ons leven, zodat we Zijn beeld gelijkvormig worden (Rom. 8:29). Dat is Gods verlangen. Hij wil dat wij niet langer voor onszelf leven (2 Kor. 5:15b). Jezus heeft gezegd: *‘Ik ben het Licht van de wereld’*, maar de Bijbel zegt ook: *‘wandelt als kinderen van het licht’ (Ef.5:8)*. Daar moet het accent op liggen: God verlangt veranderde levens, waarin anderen iets kunnen bemerken van het Licht: Jezus. God wil dat bereiken door in de wedergeboorte ons hart te vernieuwen en ons te laten zien dat ons vlees – met al zijn hartstochten en begeerten – gekruisigd is (Gal. 5:24). Het kruis betekent dus het einde van ons ik-gerichte zelfleven; we zijn immers met Christus gekruisigd, gestorven en begraven (Rom. 6:6; Gal. 2:20). Naarmate we dat gekruisigde leven mogen leven, wordt Christus zichtbaar in ons leven. God gaat in ons aller leven verwijderen wat niet van Christus is en Hij gebruikt daarvoor het kruis. Zoals dat staat in de Avondzang: *‘O Vader, dat uw liefde’ ons blijkt, o Zoon, maak ons Uw beeld gelijk.’* Praktisch betekent het kruis dat je bereid bent om je eigen wil, plannen, ideeën, wegen, wijsheid en rechten onder controle en beheer van Gods Geest te brengen. Je gebed wordt dan: *‘Heere, wat wilt U dat ik doen zal?’* Je voelt wel aan dat het niet prettig is om je wil te onderwerpen aan Gods wil. Het kruis is een pijnlijk en radicaal martelwerktuig! Geestelijke groei en heiligmaking gaan dus ook gepaard met pijn en strijd. Neem bijvoorbeeld het met elkaar gemeente-zijn. Ik zeg vaak: *‘Er is niets zo onmogelijk als gemeente-zijn, want daar is geen plaats voor ons vlees en onze eigen inbreng (onafhankelijk van God).’* We zitten met allemaal kleine pausjes in de kerk, die hun eigen vlees willen inbrengen. Discipelschap behoort te zijn als het tarwegraan: het moet in de aarde vallen en sterven, maar als het sterft, brengt het vrucht voort. Daar waar het kruis gaat werken, gaan wij elkaar – in gebrokenheid en verootmoediging – ontmoeten in de levende Christus. Ware eenheid ontstaat alleen aan de voet van het kruis, in het sterven aan onszelf. Dat is radicaliteit.’

Hoe kunnen we als christenen volharden in het navolgen?

‘Het geheim van volharding is in de allereerste plaats dat we een biddende Hogepriester in de hemel hebben (Luk. 22:32; Hebr. 7:25). Hij houdt mij vast en ik mag alles verwachten van de overste Leidsman en Voleinder van het geloof (Hebr. 12:1-2). Terwijl ik op de loopbaan sta, mag ik ervan doordrongen zijn dat Hij het voleindigt voor mij. Er staat echter ook dat ik alle last moet afleggen. God vraagt van mij dat ik in de wijnstok blijf. Hij vraagt dus gehoorzaamheid. De Bijbel spreekt dus met twee woorden: we liggen als gelovige geborgen in

Zijn voorbede, maar zijn ook zelf verantwoordelijk, hetgeen gehoorzaamheid betekent in alle omstandigheden en tot het bittere einde.’

“Het doel van discipelschap is dat het leven ook het leven van de leerling wordt.”

U schreef: ‘We hebben toerusting met “kracht van omhoog” nodig om anderen te helpen Jezus te volgen!’

‘De eindtijd wordt gekenmerkt door een gebrek aan innerlijke kracht in de kerk. Paulus profeteerde ‘dode vormen godsdienst, zonder innerlijke kracht’ (2 Tim. 3:5). Dit uit zich bijvoorbeeld in de afwezigheid van stille tijd, gebrek aan vrijmoedigheid om te getuigen, geen kracht om zonden uit ons leven weg te doen en geen kracht om duivelse verzoeking en verleiding te weerstaan. Daarom is er toerusting met kracht van omhoog, de kracht van de Geest, nodig. Zijn kracht wordt juist in de erkenning van onze zwakheid volbracht (2 Kor. 12:9). Door de erkenning van onze zwakheid wil God het onmogelijke door ons heen werken. Die opstandingskracht wordt niet ons deel als we niet bereid zijn om het kruis toe te passen in ons leven. We ontvangen Zijn kracht in de mate dat we bereid zijn om te sterven. We kunnen een les trekken uit het leven van Petrus: hij moest aan het einde komen van zijn godsdienstige ijver voor de Heere. Hij wilde onder het kruis wegluchten. Maar toen hij aan het einde van zijn zelfgerichte leven kwam, werd hij gereed voor de kracht van de Geest. Petrus moest leren dat Golgotha aan Pinksteren vooraf ging.’

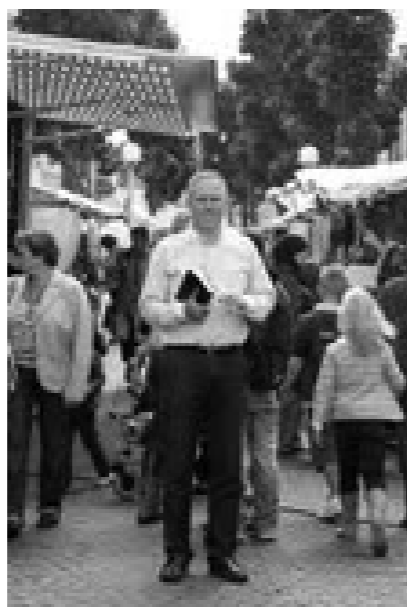
“Kostbare genade: kostbaar is zij, omdat zij oproept tot navolging; genade is zij, omdat zij oproept tot de navolging van Christus.” (Dietrich Bonhoeffer)

‘Bonhoeffer ziet in zijn tijd dat genade goedkoop gemaakt wordt, dat genade te grabbel wordt gegoooid. Genade werd verkondigd als de onuitputtelijke voorraadkamer van de kerk, namelijk goedkope bedekking van zonden, zonder berouw en zelfverloochening. De genade is kostbaar omdat het God Zijn Zoon gekost heeft. ‘Wij zijn duurgemaakt’ en daarom zal het ook de gelovige zijn leven kosten. Christen worden kost niets van onszelf, maar christen zijn kost alles van onszelf. Anders gezegd: in de hemel komen kost niets, de weg ernaartoe kost alles. Kostbare genade maakt bereid tot verootmoediging en zelfverloochening. Navolging wordt spontaan geboren vanuit verwondering en dankbaarheid, niet om de hemel te verdienen. Navolging is niet nodig om rechtvaardig voor God te verschijnen, maar is een vrucht van genade.’

U doet uw werk omdat kerken deze belangrijke zaken vaak nalaten, heeft u wel eens gezegd.

‘In de reformatorische kerken zijn we zo bezig met de toe-eigening van het heil, dat we aan navolging niet meer toeko-

men. De spits in het Nieuwe Testament ligt niet op 'het komen tot Christus', maar veel meer op 'het volgen van Christus'. Ik zeg niet dat de toe-eigening van het heil niet belangrijk is, maar we kunnen daarin blijven hangen. Zodra je de tweevoudige boodschap van het kruis, zoals verwoord in 2 Korinthe 5 vers 15, gaat preken, komen mensen tot geloof en gaan gelovigen geestelijk groeien. Mijn zorg voor de meer verbondsmatige kerken is dat onvoldoende de noodzaak van de wedergeboorte wordt gepreikt. Wanneer je niet weet dat je wedergeboren bent, wordt discipelschap heel moralistisch en kom je met het Nieuwe Testament in de knel.'

Zijn opstandingskracht en Zijn Geest. Zonder Hem zijn we niets. Ik vind het moeilijk om direct aan te geven wat er precies moet veranderen. Er gebeuren immers zoveel dingen die we Bijbels niet meer kunnen funderen. Helaas is er zo weinig bereidheid om al onze leerstellingen en activiteiten in het licht van de Bijbel te toetsen. Ik denk dat we boven alles terug moeten gaan naar het Woord. 'Back to the Bible brings revival.' Wees bereid om je eigen theologische stokpaardjes af te leggen en de Schrift te gaan lezen zoals het er staat en in gehoorzaamheid daarna te leven.'

In 2009 heeft u een discipelschap Bijbelschool opgericht. Waarom?

'Op een gegeven ogenblik heb ik gezien dat je geen christen kan zijn zonder gemeenschap der heiligen. Veel jongeren voelen zich een individu in de gemeente

“Het kruis betekent het einde van ons ik-gerichte leven.”

Hoe zouden kerken moeten veranderen op dit punt?

'Niet de kerken moeten in de eerste plaats veranderen; wijzelf moeten persoonlijk veranderen. We moeten onszelf afvragen of onze theologische inzichten wel 'tota scriptura' zijn. Dat vraagt persoonlijke algehele overgave: alles op het altaar. Op een gegeven ogenblik heb ik dit mogen doen. Tot die algehele overgave behoorde ook de overgave van mijn theologisch denkraam. Toen heb ik gezegd: 'Heere, ik wil in kinderlijke afhankelijkheid Uw Woord gaan lezen, zoals het er staat.'

Daarnaast heb ik veel geleerd van de boeken van schrijvers zoals Andrew Murray, D.M. Lloyd-Jones en Watchman Nee. Ik ben in die weg de waarde (!), maar ook bepaalde eenzijdigheden en stokpaardjes van de gereformeerde traditie gaan zien. In de gereformeerde traditie ziet men de heiliging bijvoorbeeld als een voortdurende rechtvaardiging. Je moet steeds weer als 'een veroordeelde' naar het kruis gaan. Maar het is de vraag of Gods kind nog wel een veroordeelde is. In Romeinen 5 vers 1 laat ons duidelijk in de grondtekst zien dat de rechtvaardiging een eenmalige, afgehandelde zaak in het verleden is. De gelovige mag weten een 'vrijgesprokene' te zijn en geadopteerd te zijn als een geliefd kind van de Vader (Gal. 4:6-7). Hij is een nieuwe schepping; het oude is voorbij gegaan, het is alles nieuw geworden (2 Kor. 5:17). Dit is van ontzagwekkend belang voor een Bijbels mensbeeld. De gelovigen mogen op de leerschool van de Heilige Geest hun nieuwe identiteit in Christus leren verstaan. Het kruis is daarmee echter geen gepasseerd station. Als we in zonden vallen, bedroeven we de Heilige Geest. We mogen dan elke keer weer tot de Heere Jezus gaan en onze zonden belijden (1 Joh. 1:9). Na deze zondebelijdenis wil de Heilige Geest opnieuw ons troosten, zodat wij in vrede onze weg verder mogen gaan. Kortom: we hebben Christus elke dag nodig. Ja sterker nog: we krijgen Hem steeds meer nodig! Een discipel van Jezus kan geen dag zonder Zijn genade, Zijn kruis,

“God verkiest gemeenschap boven activiteiten.”

en vinden het moeilijk om staande te blijven. Daarnaast zagen we jongeren die de Heere gaven heeft gegeven, maar die de toerusting tot een taak misten. Het eerste uur van de Bijbelschool komen de broeders bij elkaar in groepjes van vijf voor *accountability*. Ze bevragen elkaar op het leven met de Heere en bidden met en voor elkaar. Vragen die hierbij centraal staan gaan onder andere over stille tijd, verzoeken en de omgang daarmee, de mogelijkheden van getuigen en de relatie met vrouw en kinderen. Je merkt dat de broeders elkaar echt nodig hebben, dat ze toegewijd zijn aan God en met elkaar verbonden zijn.'

Op welke punten wil deze Bijbelschool onderwijs geven?

'Het grote probleem van welk onderwijs dan ook is dat er een connectie moet komen van het hoofd naar het hart, van de theorie naar de praktijk. Tegenwoordig zijn er veel jongeren die theologie gaan studeren als doel op zichzelf. Ze gaan niet studeren om met die kennis zielen te gaan winnen voor Christus, maar om intellectueel zichzelf te verrijken. We kunnen wel veel kennis vergaderen, maar als het niet vanuit het hoofd in het hart terecht komt, dan maakt deze kennis je opgeblazen (1 Kor. 8:1). Je hart blijft koud en onbewogen. Kennis is waardevol als het onder beheer van de Geest vruchtbaar wordt in ons leven. Binnen de Bijbelschool ligt de focus op een viertal

thema's: (1) de persoonlijke omgang met God en geestelijke groei, (2) Bijbelkennis en exegetische, (3) pastorale counseling en (4) evangelisatie en apologetiek.'

Wat kunnen we als christenstudenten met navolging doen?

'Wanneer christenstudenten bereid zijn om in persoonlijke opwekking te leven, dan gaat God hen gebruiken in hun omgeving, waar en hoe Hij dat wil. Persoonlijke opwekking betekent dat het dak naar boven open is en de muren naar onze naasten omlaag zijn. Er mag geen zonde tussen de Heere en mij staan, en zodra ik in zonde val moet ik deze belijden volgens 1 Johannes 1 vers 9. Er mag geen bitterheid en wrok zijn, maar juist vergevingsgezindheid (Mat. 6:14; 2 Kor. 2:10). Als studenten zo leven worden ze een vrijmoedige getuige van de Heere en krijgen we een herleving binnen de kerken en gemeenten in Nederland.'

Ten slotte: wat wilt u nog meegeven aan de leden van de C.S.F.R.?

'Ik denk dat er vijf punten belangrijk zijn die ik graag mee wil geven.

1. Als eerste dat er geen welbewuste (boezem)zonde tussen God en jou mag staan.
2. Wees altijd vergevingsgezind ten opzichte van iedereen.
3. Gehoorzaam de Heilige Geest altijd direct als Hij wat duidelijk maakt.
4. Getuig altijd en overal vrijmoedig van de Heere Jezus en over wat God in je leven gedaan heeft.
5. Ten slotte: Leef in persoonlijke herleving en bid dat God je gebruikt in je omgeving.'

Meer informatie over discipelschap, opwekking en/of de Bijbelschool is te vinden op www.heartcry.nl.

Interview door Huig Markus en Marjolein Meijer

VAN REE ACCOUNTANTS
registeraccountants en belastingadviseurs

Eén keer raden waarom wij bij elkaar passen?

Vooruit, je diploma heb je misschien nog niet op zak. Maar kijk jezelf eens in de ogen. Heb jij een frisse blik? Lijkt het jou fantastisch om ondernemers een vernieuwende kijk op cijfers te bieden? Dan hebben we een goede reden om kennis te maken. Een

carrière bij Van Ree Accountants begint bij het begin. Met gezonde ambitie, een opleidingsplan en door-groeimogelijkheden. Bel (0343) 41 59 40 of mail naar doorn@vanreeacc.nl voor een gezamenlijke verkenning van je perspectieven!

VAN REE. EEN FRISSE KIJK OP CIJFERS.

DOORN | BARNEVELD | GELDERMALSEN

AUDIT & ASSURANCE | ACCOUNTANCY | BELASTINGEN | CONSULTANCY

WWW.VANREEACC.NL